

WOJEWODA WIELKOPOLSKI

KN-I.4131.1.250.2016.3

Rada + GOPS / Le

2016 07. 22

Poznań,

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

URZĄD WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO	
GRODZIEC	
dnia	27. 07. 2016
L. dz.	488/16
Ilość załączników	78

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r., poz. 446),

orzekam

nieważność uchwały Nr XVIII/117/2016 Rady Gminy Grodziec z dnia 16 czerwca 2016 r. w sprawie regulaminu udzielania pomocy materialnej o charakterze socjalnym dla uczniów z terenu Gminy Grodziec - ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

Rada Gminy Grodziec na sesji w dniu 16 czerwca 2016 r. podjęła uchwałę Nr XVIII/117/2016 w sprawie regulaminu udzielania pomocy materialnej o charakterze socjalnym dla uczniów z terenu Gminy Grodziec.

Uchwała została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 24 czerwca 2016 r.

Uchwała została podjęta na podstawie art. 90f, art. 90m ust. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 2156 ze zm.) oraz art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 446).

Organ nadzoru dokonując badania zgodności z prawem powyższej uchwały, stwierdził co następuje:

W toku badania legalności uchwały Nr XVIII/117/2016 organ nadzoru stwierdził, że uchwała Rady Gminy Grodziec z dnia 16 czerwca 2016 r. została podjęta z istotnym naruszeniem prawa.

Podstawę prawną do uchwalenia Regulaminu udzielania pomocy materialnej o charakterze socjalnym dla uczniów zamieszkałych na terenie Gminy Grodziec będącego załącznikiem do Uchwały Nr XVIII/117/2016 (zwanego dalej „Regulaminem”) był art. 90f ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty. Zgodnie z treścią tego artykułu, rada gminy uchwała regulamin udzielania pomocy materialnej o charakterze socjalnym dla uczniów zamieszkałych na terenie gminy, kierując się celami pomocy materialnej o charakterze socjalnym, w którym określa w szczególności:

- 1) sposób ustalania wysokości stypendium szkolnego w zależności od sytuacji materialnej uczniów i ich rodzin oraz innych okoliczności, o których mowa w art. 90d ust. 1;
- 2) formy, w jakich udziela się stypendium szkolnego w zależności od potrzeb uczniów zamieszkałych na terenie gminy;

- 3) tryb i sposób udzielania stypendium szkolnego;
- 4) tryb i sposób udzielania zasiłku szkolnego w zależności od zdarzenia losowego.

Analiza treści art. 90f ustawy o systemie oświaty prowadzi do wniosku, iż określając materię, jaką pozostawiono do uregulowania w drodze uchwały radzie gminy, wyznacza ona granice upoważnienia ustawowego. O ile jednak w zakresie przedmiotowym nie tworzy ona zamkniętego katalogu elementów kształtujących treść regulaminu udzielania pomocy materialnej o charakterze socjalnym, które winny być w regulaminie ujęte, o tyle użyte w nim wyrażenie "w szczególności" wskazuje na to, iż uchwalany regulamin obligatoryjnie musi obejmować wszystkie kwestie określone w art. 90f cyt. ustawy. Pominięcie przez radę gminy któregoś z wymienionych elementów regulaminu skutkuje brakiem pełnej realizacji upoważnienia ustawowego i ma istotny wpływ na ocenę legalności podjętego aktu. Rada gminy obowiązana jest bowiem przestrzegać zakresu upoważnienia, udzielonego jej przez ustawę. Niewyczerpanie zakresu przedmiotowego przekazanego przez ustawodawcę do uregulowania w drodze uchwały, skutkuje zaś istotnym naruszeniem prawa. Stosownie do treści art. 90f ustawy o systemie oświaty zauważyć trzeba, iż wszystkie kwestie określone w tym przepisie składają się na treść regulaminu. Na tle powyższego, dokonując kontroli zgodności z prawem przedmiotowej uchwały, uznać należy, iż została ona podjęta z istotnym naruszeniem prawa.

Naruszenie obowiązku wyczerpującego uregulowania materii przekazanej - na podstawie upoważnienia ustawowego - do regulacji w akcie prawa miejscowego jest rodzajową postacią zaniechania prawodawczego. Polega ono na pominięciu w akcie prawa miejscowego - wbrew prawnemu obowiązkowi wynikającemu z normy kompetencji prawotwórczej - niektórych spośród wymaganych przez prawo elementów, na "niezupełności" aktu prawa miejscowego bądź też - innymi słowy - na wprowadzeniu przez akt prawa miejscowego, mimo istnienia w tym zakresie odmiennego obowiązku, unormowania niepełnego, fragmentarycznego, niekompletnego pod względem podmiotowym lub przedmiotowym. Jeżeli zatem akt prawa miejscowego, zawierający fragmentaryczną (w stosunku do zakresu spraw przekazanych do unormowania w upoważnieniu ustawowym) regulację prawną jest dotknięty tego rodzaju wadą powinien zostać usunięty z porządku prawnego. W demokratycznym państwie prawnym nie do zaakceptowania jest bowiem stan, w którym obowiązywałoby prawo, którego szeroko rozumiana "realizacja" (wykonywanie i stosowanie) byłaby niemożliwa.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy należy wskazać co następuje. W § 3 ust. 4 pkt 5 Regulaminu Rada postanowiła, że: "Kwota stypendium wynikająca z zakwalifikowania ucznia do grupy dochodowej wynosi:

- 1) dochód do 50% kryterium dochodowego 100% kwoty zasiłku rodzinnego, o którym mowa w § 3 pkt 2,
- 2) dochód od 50% do 100% kryterium dochodowego 80% kwoty zasiłku rodzinnego, o którym mowa w § 3 pkt 2".

Tym samym Rada określiła konkretne kwoty stypendium wyłącznie w oparciu o kryterium dochodowe. Tymczasem na podstawie udzielonej kompetencji z cytowanego wyżej art. 90f pkt 1 ustawy o systemie oświaty Rada jest uprawniona jedynie do określenia "sposobu ustalania wysokości stypendium szkolnego w zależności od sytuacji materialnej uczniów i ich rodzin oraz innych okoliczności, o których mowa w art. 90d ust. 1". Sposób ustalania wysokości stypendium to kryteria ustalone przez radę gminy, mające wpływ na wysokość stypendium. Konkretną wysokość stypendium w konkretnym przypadku

określać jednak będzie każdorazowo organ przyznający stypendium, to jest Wójt, kierując się kryteriami ustalonymi przez Radę Gminy.

Sztwyne określenie stawek stypendium (80%, 100%) uniemożliwia uwzględnienie przy określaniu indywidualnej wysokości stypendium, okoliczności, o których mowa w art. 90d ust. 1 ustawy o systemie oświaty. Tym samym uczniowie o takich samych dochodach w rodzinie otrzymywaliby stypendium tej samej wysokości, bez względu na fakt występowania w ich rodzinie okoliczności określonych w art. 90d ust. 1 ustawy cyt. ustawy. Prawdą jest, iż w § 3 ust. 3 Regulaminu wskazano, iż wysokość miesięcznego stypendium szkolnego w danym roku szkolnym będzie określać kwota wynikająca z zakwalifikowania ucznia do grupy dochodowej stosownie do okoliczności przewidzianych w art. 90d ust. 1 ustawy o systemie oświaty, w dalszej jednak części Regulaminu nie powiązano powyższych przesłanek z mechanizmem ustalania wysokości tego stypendium. W ustępie 4 i 5 § 3 tego Regulaminu zostały bowiem ściśle określone grupy dochodowe a następnie przypisane do poszczególnych grup stawki procentowe. Kwota stypendium, powiązana z przydzieleniem do określonej grupy dochodowej, została określona w sposób sztywny, tj. 80%, 100%. Tym samym nie pozostawiono Wójtowi luzu decyzyjnego w ramach poszczególnej grupy. To wójt (burmistrz, prezydent), który zgodnie z art. 90m ustawy o systemie oświaty przyznaje świadczenie pomocy materialnej o charakterze socjalnym powinien mieć możliwość - w oparciu o uchwalone przez Radę zasady dotyczące sposobu ustalenia stypendium - decydowania o konkretnej wysokości poszczególnych stypendiów.

Zatem wadliwe określenie sposobu ustalania wysokości stypendium szkolnego uniemożliwia organowi wykonawczemu uwzględnienie kryterium ustawowego, tj. "innych okoliczności", w celu zróżnicowania wysokości przyznanego stypendium.

Nadto Rada Gminy Grodziec określając sposób ustalania wysokości stypendium szkolnego zmodyfikowała treść art. 90d ust. 9 ustawy o systemie oświaty, który stanowi o przedziale kwotowym stypendium szkolnego. Brzmienie tego przepisu jest następujące: „Stypendium szkolne nie może być niższe miesięcznie niż 80% kwoty, o której mowa w art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 114, z późn. zm.) i nie może przekraczać miesięcznie 200% kwoty, o której mowa w art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych”. Rada ograniczyła górną granicę wysokości stypendium do 100% kwoty zasiłku rodzinnego. Ograniczenie wprowadzone w Regulaminie ma wpływ na kształt przyszłych decyzji wydawanych w sprawie przyznania stypendium bowiem nie pozwala organowi prowadzącemu postępowanie administracyjne na uwzględnienie okoliczności, o których mowa w art. 90d ust. 1 ustawy o systemie oświaty ale także na zróżnicowanie wysokości stypendium w zależności od sytuacji materialnej. Zgodnie z wolą ustawodawcy możliwe jest przyznanie stypendium w wysokości pomiędzy 80% a 200% wskazanej kwoty. Mając na względzie hierarchię źródeł prawa nie sposób uznać wprowadzonego w tym przepisie rozwiązania za zgodne z obowiązującymi przepisami.

W § 10 Regulaminu rada ograniczyła również wysokość dotacji celowej otrzymywanej z przeznaczeniem na zasiłki szkolne, wskazując, iż na ten cel przeznacza się do 4% dotacji celowej. Tymczasem zgodnie z art. 90r ust. 4 na finansowanie zasiłków szkolnych w danej gminie przeznacza się nie więcej niż 5% kwoty dotacji, o której mowa w ust. 1.

W orzecznictwie wielokrotnie podkreślano, że powtarzanie regulacji ustawowych bądź ich modyfikacja i uzupełnianie przez przepisy uchwały jest niedopuszczalne i dezinformujące. Może to prowadzić do odmiennej czy sprzecznej z intencjami ustawodawcy interpretacji przepisów. Podnieść też należy, że niezależnie od tego, czy modyfikacje powyższe mogły w praktyce przyznawania tych świadczeń, wpłynąć w jakikolwiek sposób na treść rozstrzygnięć, istotne znaczenie ma to, że w regulacjach o randze uchwały organu gminy

nie mogą zostać zawarte materie ustawowe, a tym bardziej materie ustawowe z jakąkolwiek modyfikacją w stosunku do treści przepisu ustawy. W takiej sytuacji dochodzi bowiem do ponownego „uregulowania” materii ustawowych – i to w akcie prawnym hierarchicznie niższym. Ponadto przyjmując uchwałę, organ jednostki samorządu terytorialnego nie może wykroczyć poza zakres delegacji ustawowej (vide wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 4 listopada 2014 r. sygn. akt IV SA/GI 181/14).

W ocenie organu nadzoru Rada Gminy Grodziec nie posiadała kompetencji do obniżenia górnej granicy stypendium oraz wysokości środków przeznaczonych na zasiłki szkolne. Rada winna uregulować ww. kwestie w ramach granic wyznaczonych treścią art. 90d ust. 9 oraz art. 90r ust. 4 ustawy o systemie oświaty.

Za rażąco naruszające art. 90d ustawy o systemie oświaty należy uznać treść § 12 Regulaminu zgodnie, z którym wysokość świadczeń objętych regulaminem jest uzależniona od wielkości środków przeznaczonych na ten cel w budżecie gminy. Należy podkreślić, iż żaden przepis ustawy o systemie oświaty nie wprowadza jako jednej z przesłanek otrzymania i wysokości tego świadczenia od „wielkości środków przeznaczonych na ten cel w budżecie gminy”. Artykuł 90d ustawy o systemie oświaty jasno określa, komu, w jakim przypadku i w jakich granicach przysługuje pomoc materialna o charakterze socjalnym, brak jest więc podstaw prawnych do wprowadzenia przez gminę dodatkowego kryterium nie przewidzianego przez przepisy rangi ustawowej. Rolą gminy jest bowiem takie gospodarowanie środkami finansowymi gminy aby możliwe było realizowanie spoczywających na niej zadań.

Zdaniem organu nadzoru poprzez niezgodne z prawem określenie sposobu ustalania wysokości stypendium uchwała istotnie narusza przepis kompetencyjny ze względu na brak elementu obligatoryjnego wynikającego z dyspozycji art. 90f pkt 1 ustawy o systemie oświaty, jak również ze względu na wkroczenie w kompetencje innego organu, uprawnionego do ustalania wysokości pomocy materialnej w formie decyzji administracyjnej, co powoduje już choćby z tego względu konieczność stwierdzenia nieważności w całości uchwały Nr XVIII/117/2016 Rady Gminy Grodziec z dnia 16 czerwca 2016 r.

Ponadto organ nadzoru stwierdza, że w ocenianym Regulaminie znalazły się także inne powtórzenia bądź modyfikacje przepisów ustawy o systemie oświaty. I tak:

- § 1 Regulaminu stanowi powtórzenie i modyfikację art. 90f ustawy,
- § 3 ust. 1 Regulaminu stanowi powtórzenie i modyfikację art. 90d ust. 1 ustawy,
- § 3 ust. 2 Regulaminu stanowi powtórzenie i modyfikację art. 90d ust. 9 ustawy,
- § 5 Regulaminu stanowi powtórzenie i modyfikację art. 90d ust. 2, 4 i 5 ustawy,
- § 10 ust. 1 Regulaminu stanowi powtórzenie i modyfikację art. 90r ust. 4 ustawy.

Należy w tym miejscu podkreślić, że z istoty aktu prawa miejscowego wynika niedopuszczalność takiego działania organu realizującego delegację ustawową, która polega na powtarzaniu bądź modyfikacji wiążących norm o charakterze powszechnie obowiązującym. Przedstawione stanowisko znajduje odzwierciedlenie w utrwalonej linii orzeczniczej, uznającej za niedopuszczalne powtórzenie regulacji ustawowych bądź ich modyfikację przez przepisy prawa miejscowego (vide wyrok NSA z dnia 30 stycznia 2003 r. sygn. akt II SA/Ka 1831/02; wyrok NSA z dnia 19 sierpnia 2002 r. sygn. akt II SA/Ka 508/02). Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 14 października 1999 r. (sygn. akt II SA/Wr 1179/90) uznał, że „uchwała organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego nie może regulować jeszcze raz tego, co zostało zawarte w obowiązującej ustawie. Taka uchwała jako istotnie naruszająca prawo, jest nieważna. Trzeba bowiem liczyć się z tym, że powtórzony przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której

go powtórzono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy”.

W § 5 Regulaminu Rada wskazała, iż stypendium szkolne może być udzielone w formie:

1. całkowitego lub częściowego pokrycia kosztów udziału w zajęciach edukacyjnych, w tym wyrównawczych, wykraczających poza zajęcia realizowane w szkole w ramach planu nauczania, a także udziału w zajęciach edukacyjnych realizowanych poza szkołą,
2. pomocy rzeczowej o charakterze edukacyjnym, w tym w szczególności zakupu podręczników,
3. pokrycia kosztów związanych z pobieraniem nauki poza miejscem zamieszkania,
4. świadczenia pieniężnego.

Z powyższego zapisu wynika, iż wszystkie formy w jakich udzielane jest stypendium dotyczą uczniów wszystkich typów szkół, tymczasem forma opisana w punkcie 3 może dotyczyć jedynie uczniów szkół ponadgimnazjalnych oraz słuchaczy kolegiów, o których mowa w ust. 3 art. 90d przedmiotowej ustawy.

W § 7 ust. 4 zawarto uregulowanie, które w ocenie organu nadzoru przekracza delegację ustawową wynikającą z przepisów ustawy o systemie oświaty. W przedmiotowym przepisie rada wskazała, że stypendium szkolne przewidziane w § 5 pkt 4 (tj. świadczenie pieniężne) jest wypłacane nie później niż ostatniego dnia miesiąca, za który przysługuje lub po wpływie środków z dotacji i z zabezpieczonych środków własnych na konto Urzędu Gminy (...). Powyższy zapis w ocenie organu nadzoru bezpodstawnie ogranicza prawo ucznia do otrzymania stypendium od wpływu środków z dotacji i z zabezpieczonych środków własnych na konto Urzędu Gminy. Należy wskazać, iż świadczenia pomocy materialnej o charakterze socjalnym są dofinansowane z budżetu państwa w postaci otrzymywanych dotacji celowej (art. 90r). Część więc środków finansowych przeznaczonych na ten cel pochodzi ze środków własnych gminy a część z dotacji. Rolą gminy jest zatem zapewnienie środków finansowych w celu stałej i ciągłej wypłaty tego typu świadczeń. Brak jest podstaw prawnych do przerzucania na osobę uprawnioną do otrzymania stypendium ryzyka związanego z mogącymi nastąpić opóźnieniami w wypłacie dotacji.

Wątpliwości organu nadzoru budzi również dalsza części przepisu § 7 ust. 4, w którym wskazano, iż stypendium szkolne przewidziane w § 5 pkt 4 (świadczenie pieniężne) jest wypłacane (...) po uprzednio zaakceptowanych wydatkach, po przedstawieniu odpowiednich dowodów, w tym rachunków, faktur potwierdzających poniesione wydatki (...). Z powołanej regulacji wynika, iż stypendium udzielane w formie świadczenia pieniężnego realizowane jest wyłącznie poprzez zwrot w formie gotówkowej (refundację) poniesionych przez ucznia kosztów – po przedłożeniu organowi przyznającemu stypendium dowodu zapłaty (faktura, rachunek). W ocenie organu nadzoru ta forma udzielenia stypendium tym się różni od pozostałych form, iż jak sama nazwa wskazuje, powinna być ona wypłacana w formie świadczenia pieniężnego, nie zaś poprzez refundację już poniesionych kosztów.

Podkreślić również należy, iż pomoc udzielana na podstawie przepisów art. 90d ustawy o systemie oświaty ma charakter bezpośredni, nie może być zatem uzależniona od uprzedniej zapłaty przez wnioskodawcę kosztów zakupionych usług lub rzeczy, ponieważ brak w tym zakresie podstawy prawnej. Oznacza to, że rada gminy nie może ustalać w regulaminie udzielania pomocy materialnej, że będzie refundowała wydatki poniesione przez ucznia na podstawie przedłożonych dokumentów - jeżeli refundacja ta wprowadzana jest na zasadzie wyłączności. Taki sposób udzielania stypendiów jest niezgodny z formą pomocy określoną w art. 90d ust. 2 - 5 ustawy o systemie oświaty. Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie

w wyrokach WSA w Gliwicach z dnia 21 października 2013 r. (sygn. akt IV SA/GI 894/12) oraz z 1 sierpnia 2013 r. (sygn. akt IV SA/GI 893/12): „Stypendium ma być udzielone uczniowi w celu umożliwienia poniesienia wydatków, gdyż zwraca się o taką pomoc właśnie z tego powodu, że znajduje się w trudnej sytuacji materialnej i nie dysponuje środkami finansowymi”. Organ nadzoru zaznacza, że udzielenie pomocy poprzez refundację poniesionych przez wnioskodawcę wydatków byłoby dopuszczalne tylko wówczas, gdyby rada pozostawiła do wyboru wnioskodawcy taki sposób udzielenia wybranej formy świadczenia. „Pokrycie kosztów powinno bowiem nastąpić, np. poprzez ich bezpośrednią zapłatę na rzecz podmiotu udzielającego świadczenia, objętego formą pomocy (np. podmiotu udzielającego zakwaterowania) bądź też w sposób uzgodniony z wnioskodawcą co w takim przypadku nie wyklucza właśnie możliwości refundacji poniesionych uprzednio przez niego wydatków” (wyrok WSA w Gliwicach z dnia 21 października 2013 r. sygn. akt IV SA/GI 894/12 oraz z 4 listopada 2014 r. sygn. akt IV SA/GI 181/14). Kwestionowany przepis § 7 ust. 4 Regulaminu takiej alternatywy jednak nie stwarza, jednoznacznie przesądzając o realizacji tej formy stypendium jedynie poprzez uprzednie zaakceptowanie poniesionych wcześniej wydatków. Tym samym regulację tę należy uznać za sprzeczną z przepisem art. 90d ust. 5 ustawy o systemie oświaty.

Jak wyżej wskazano Regulamin udzielania pomocy materialnej o charakterze socjalnym dla uczniów winien realizować wyznaczone przez art. 90d ust. 1 ustawy o systemie oświaty zadanie wspierania uczniów znajdujących się w trudnej sytuacji materialnej. Oznacza to, że we wskazanym zakresie taki Regulamin nie powinien w żaden sposób blokować stworzonych przez ustawodawcę możliwości otrzymania pomocy.

Powyższe uwagi odnoszą się również do treści § 13 Regulaminu. Zaznaczenia również wymaga, iż treść tego paragrafu nieprawidłowo odnosi się zarówno do zasiłku szkolnego jak i stypendium szkolnego, pomimo okoliczności, iż ten paragraf znajduje się w rozdziale zatytułowanym „Tryb i sposób udzielania zasiłku szkolnego w zależności od zdarzenia losowego”.

Nadto w § 11 Regulaminu Rada zdefiniowała pojęcie „zdarzenia losowe” wskazując, iż zdarzeniami losowymi uzasadniającymi przyznanie zasiłku szkolnego są w szczególności: śmierć członka rodziny, nagła lub długotrwała choroba członka rodziny, wypadek lub długotrwała choroba ucznia lub członka rodziny, pożar mieszkania lub nieruchomości, której właścicielami są rodzice ucznia. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z 19 listopada 2009 r. sygn. akt IV SA/Po 749/09, wydanym na kanwie niemal identycznego stanu faktycznego wskazał, iż ustawodawca w sposób umyślny użył pojęcia „zdarzenie losowe” w znaczeniu potocznym, tak by obejmowało ono zróżnicowany wachlarz zdarzeń nadzwyczajnych i nieprzewidywalnych mogących znacząco utrudnić sytuację materialną ucznia. Już samo określenie „losowe” wskazuje, że chodzi o katalog stanów faktycznych, których charakteru i cech nie można z góry określić. W świetle takiego zamysłu ustawodawcy definiowanie pojęcia niedookreślonego w akcie rangi podstawowej narusza prawo. Podobnie wypowiedział się WSA w Poznaniu w wyrokach z dnia 16 maja 2012 r. sygn. akt IV SA/Po 263/12; z 17 grudnia 2009 r. sygn. akt IV SA/Po 758/09; z 17 grudnia 2009 r. sygn. akt IV SA/Po 745/09. Ustalając znaczenie pojęcia „zdarzenia losowego” Rada Gminy Grodziec dopuściła się zatem nieuprawnionego zabiegu legislacyjnego.

Biorąc powyższe pod uwagę należy stwierdzić, że wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego jest w pełni uzasadnione.

Pouczenie

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski
Zbigniew Hoffmann

Otrzymują:

- 1) Rada Gminy Grodziec
- 2) Wójt Gminy Grodziec
- 3) Aa